

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 553: Rộng Khuyến Đọc Tụng Kinh Điển, Để Làm Phương Thuốc Chữa Trị Sự Nôn Cạn, Sáo Rỗng

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 048)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Nay thì phần lớn người học Phật đều không hiểu rõ Phật lý, thật rất cần phải rộng khuyến đọc tụng kinh điển, để làm phương thuốc chữa trị sự nôn cạn, sáo rỗng. Pháp môn ‘không lập văn tự’, trong thời đại ngày nay thật không còn phù hợp nữa.】

Nếu Tổ sư Đạt Ma sanh vào thời đại này, ngài nhất định cũng sẽ khuyên mọi người đọc tụng kinh điển. Tại sao ở thời đại đó ngài lại chủ trương “không lập văn tự”? Bởi vì thời bấy giờ, mọi người đọc kinh đều chấp tướng, cho nên ngài phải dùng phương thuốc đó để trị tâm bệnh của con người thời bấy giờ.

Căn bệnh của con người hiện nay là gì? Đó là đối với giáo lý Phật Pháp thì hoàn toàn không biết gì. Họ vô cùng nhiệt tâm học Phật, đi khắp nơi lễ Phật, tham gia các pháp hội khắp chốn, nhưng Phật Pháp là gì thì lại chẳng hề hay biết. Như vậy sao được chứ? Cho nên trong thời đại ngày nay, chúng ta cần phải khuyên người ta đọc tụng kinh điển, phương thuốc này chính là để trị bệnh cho họ. Họ đối với Phật Pháp hoàn toàn mù tịt, chẳng biết chút gì, đây chính là sự nôn cạn, sáo rỗng, phải dùng phương thuốc đọc kinh này để trị bệnh cho họ, cũng chính là phải khuyên họ đọc tụng kinh điển. Bởi thế, chủ trương “không lập văn tự” của Thiên tông không còn thích hợp với xã hội hiện đại nữa, hoàn toàn không thích hợp.

【Do đó, chẳng bằng phát khởi đại bi đại nguyện, tu phước trì giới, nhất tâm niệm Phật, thân cận hai vị đại Thiện tri thức là Phật Thích Ca và Phật Di Đà.】

Hãy nhìn xem đại hoàn cảnh trên Trái đất của chúng ta hiện nay, đại hoàn cảnh này không tốt. Không tốt ở chỗ nào? Đại đa số chúng sanh không rõ nhân quả, không tin nhân quả báo ứng; nói cách khác, họ không biết đoạn ác tu thiện.

Thế gian có không ít người, chiếm tỷ lệ rất lớn, tôi thấy sợ rằng ít nhất cũng phải một nửa, con số này quá sức đáng sợ. Họ lầm tưởng rằng người tu thiện là kẻ khờ khạo, kẻ tạo ác mới là anh hùng hảo hán, nảy sinh một quan niệm sai lầm như thế. Thiện không chịu tu, ác thì liều mạng tạo tác. Thế gian này rồi sẽ cảm thọ quả báo như thế nào, người học Phật chúng ta trong lòng đều thấu rõ. Tất cả mọi pháp trên thế gian, chẳng phải gì khác, đều do nghiệp quả chiêu cảm. Xem bạn tạo nghiệp gì thì sẽ cảm thọ quả báo như thế nấy. Ác nghiệp ắt hẳn cảm lấy ác quả, ác quả này chính là vô vàn tai nạn trên thế gian, thiên tai nhân họa, cảm lấy những thứ này.

Đạo lý ở trong đây, chân tướng sự thật này, chỉ có Phật Bồ Tát mới biết, chỉ có Phật Bồ Tát thuyết pháp mới có thể cứu vãn. Cứu vãn chính là đối trị căn bệnh này của chúng sanh, chuyển đổi quan niệm của họ, để họ tin tưởng nhân quả báo ứng, để họ biết đoạn ác tu thiện. Không những cải thiện môi trường sống của chính mình, mà còn phải cải thiện môi trường sống của toàn xã hội, đây chính là “tự hành hóa tha” (tự độ độ người).

Cho nên Giang cư sĩ (Giang Vị Nông) ở chỗ này dạy chúng ta: chẳng bằng phát khởi đại bi đại nguyện. Chúng ta phải làm theo cách này. Tu phước trì giới: Tu phước chính là đoạn ác tu thiện, làm lợi ích cho chúng sanh; trì giới chính là y giáo phụng hành, thiết thực nghiêm túc tu học. Còn ở trong phần hành môn, nhất định phải lựa chọn Tịnh Tông, nhất tâm niệm Phật.

Nhất tâm niệm Phật chính là thân cận hai vị đại Thiện tri thức: Thích Ca Mâu Ni Phật và A Di Đà Phật. Đức Phật Thích Ca dạy chúng ta niệm Phật, khuyên chúng ta cầu sanh Tây Phương Cực Lạc thế giới. Chúng ta chịu niệm Phật, phát nguyện cầu vãng sanh, đây là sự kỳ vọng của Thế Tôn đối với chúng ta, chúng ta mới không cô phụ ân đức của Ngài. Đức Phật A Di Đà ở phương Tây tiếp dẫn chúng ta. Một vị thì bảo lãnh đưa đi, một vị ở bờ bên kia hoan nghênh chào đón, đây chẳng phải là chắc chắn được vãng sanh rồi sao?